

Marcipán z Toleda - Druhá tráva/Robert Křesťan

Marcipán z Toleda

D G D
Slepý a s hlavou prázdnou jak schránka na noty,
F#mi G D
perem a rukou ráznou děsím se samoty.

A G D
Píšu pozdě k ránu, dobývám předmostí,
Emi F#mi A G D
rozeznívám zlatou hranu omylné všednosti.

D G D
Píšu jí něžná slova, snít budu později,
F#mi G D
pohrobek Oblomova, zpíjím se nadějí.

A G D
S věčností přes rameno sám na rohu ulice
Emi F#mi A G D
vyvolávám slavné jméno pradávne světice.

Kdysi jsem hledal krásu, na sobě havelok,

v mravenišťích času i v labyrintech slok.

Až jsem potkal kněze, nahý byl jak psí kost.

Prý že žádná katecheze nesmaže minulost.

Končí další září a já, Hvízdavý Dan,
s lacinou svatozáří projíždím Irian.
/:Ani v té daleké zemi však poklady nehledám,
vím, že jednou přiveze mi marcipán z Toleda.:/